

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111229531
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111229531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa COFIDIS, a. s., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337 zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., so sídlom Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporkyni U. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., v konaní o zaplatenie 1.693,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/3/2012 - 42 zo dňa 04. 05. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súd vo výroku, ktorým zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 579 Eur, v časti v ktorej povolil odporkyni sumu 579 Eur splácať v mesačných splátkach po 50 Eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia až do zaplatenia s tým, že neuhradením jednej splátky sa stane zročným celý dlh, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 579,- eur, ktorú sumu jej povolil splácať v mesačných splátkach po 50 Eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia; v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „OSP“) tak, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia okresný súd uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 70174883 dojednaná medzi účastníkmi neobsahuje všetky náležitosti požadované § 4 ods. 2 zák. č. 258/2011 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. h) citovaného zákona, v zmysle ktorého musí zmluva ako podstatnú náležitosť obsahovať aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Okresný súd preskúmaním prílohy 2 Sadzobníka poplatkov zistil, že účastníci si dohodli mesačnú úrokovú sadzbu vo výške 2,14 %. Z uvedeného okresný súd vyvodil záver, že predmetná zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu a teda neobsahuje všetky podstatné náležitosti, preto je poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu transakcií na meno odporkyne okresný súd zistil, že dňa 05. 08. 2008 odporkyňa čerpala sumu 1.327,76 eur, dňa 09. 12. 2008 sumu 45,77 eur a dňa 28. 10. 2009 sumu 480,- eur; celkom sumu vo výške 1.853,53

eur. Po oboznámení sa s výpisom z úverového účtu odporkyne, okresný súd zistil, že odporkyňa uhradila v splátkach s minimálnou hodnotou 53,08 eur od septembra 2008 do mája 2010 celkom sumu 1.274,43 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov okresný súd konštatoval, že nárok navrhovateľa je dôvodný len do výšky nesplatenej istiny úveru vo výške 579,- eur (1.853,53 - 1.274,43 eur). Pokiaľ ide o nárok na poistené za poistenie úveru vo výške 88,26 eur, okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Nepreukázal, ktoré splátky a v akej hodnote započítal na poistné, ani za ktoré poistné obdobia započítal poistné a tak isto, aká bola výška dlhovanej sumy za každé poistné obdobie, z ktorej vypočítal poistné vo výške 0,65% z dlžnej sumy a teda nepreukázal na základe čoho dospel k sume 88,26 eur. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol, rovnako ako zamietol nárok navrhovateľa na poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa odporkyňa dostala do omeškania viac ako 15 dní, pričom konštatoval, že v zmysle ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť platiť poplatok z omeškania, vzniká len vtedy, ak dlžník, ktorý je v omeškaní, nie je povinný platiť úroky z omeškania a to v zmysle zákona. V danom prípade si navrhovateľ odvodzoval nárok na poplatok z omeškania zo všeobecných obchodných podmienok. Okresný súd zdôraznil, že zákon neumožňuje dohodnúť si ako sankciu za omeškanie poplatok z omeškania; je možné dohodnúť si len zmluvnú pokutu, ktorej sa však navrhovateľ nedomáhal. Preto návrh aj v tejto časti zamietol.

Proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu sa v podaní zo dňa 14. 05. 2012 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že odporkyňa podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Podpisom zmluvy zobrala tiež na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1 - 4, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu ďalej vytkol, že na poskytnutý úver nesprávne aplikoval ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, čím vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že záver súdu o tom, že v zmluve o úvere absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe nie je správny, pretože údaj o úrokovej sadzbe sa nachádza priamo na prvej strane zmluvy o úvere, kde je uvedené, že úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy je 2,14 % mesačne pre všetky úverové limity. Uviedol, že podľa čl. 5 bod 4 Všeobecných obchodných podmienok, súčasťou týchto Všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o úvere a Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere, sú tiež informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe (mesačná úroková sadzba x 12), poplatkoch uplatňovaných veriteľom v súvislosti s úverom a o postupe a spôsobe zániku a ukončenia zmluvy o úvere. Podľa názoru navrhovateľa v uvedených neoddeliteľných súčiastiach zmluvy o úvere (Sadzobník poplatkov a príloha č. 4 - formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere), ako aj z jej titulnej strany je možné bez akýchkoľvek pochybností vyčítať výšku úroku za poskytnutie úveru, ktorá bola v čase podpisu zmluvy 2,14% mesačne (t.j. 25,68% ročne). Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu v časti poistného vo výške 88,26 eur, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že na základe výzvy súdu zo dňa 19. 03. 2012, ktorou súd vyzval navrhovateľa na doplnenie jeho podania zo dňa 14. 11. 2011, v podaní zo dňa 02. 04. 2012 podrobne špecifikoval celý svoj nárok a to aj nárok na zaplatenie sumy z titulu poistného vo výške 88,26 eur. Pokiaľ ide o poplatok z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil vo výške 33,41 eur a ktorý okresný súd navrhovateľovi nepriznal, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď na nárok navrhovateľa na zaplatenie poplatku z omeškania aplikoval § 517 Občianskeho zákonníka. Správne mal podľa navrhovateľa aplikovať § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podľa navrhovateľa uplatnený poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa odporkyňa ocitla v omeškaní o viac ako 15 dní je v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, na základe čoho si navrhovateľ sumu rovnajúcu sa poplatku z omeškania vo výške 33,41 eur uplatnil dôvodne a má nárok na jej zaplatenie.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej namietal, že súd rozhodol o povinnosti odporkyne uhradiť navrhovateľovi dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, pričom uviedol, že určenie plnenia v splátkach zjavne znevýhodňuje postavenie navrhovateľa, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky, je časový horizont uspokojenia jeho pohľadávky neúmerne dlhý. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutej časti t.j. vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol, v súvisiacom výroku o trovách konania ako aj v tej časti výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, v ktorej povolil odporkyni splácať sumu 579 Eur v mesačných splátkach po 50 Eur podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Zz.o spotrebiteľských úveroch o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom do 31.03.2008 (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať za h/ ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe za a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo za d/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/,k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

Podľa § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou, iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzavretia zmluvy písomne informovaný o za a/ úverovom limite, ak je stanovený za b/ ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená za c/ postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako 3 mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Okresný súd napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 579 eur, keď mal za preukázané, že navrhovateľ poskytol revolvingový úver a uvedená suma predstavuje nesplatenú časť istiny poskytnutého úveru. V časti o zaplatenie úroku za poskytnutie úveru vo výške 270,53 eur, okresný súd považoval nárok za nedôvodný vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, preto návrh v tejto časti zamietol, rovnako ako zamietol návrh v časti na zaplatenie poistného vo výške 88,26 eur a poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 33,41 eur.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie zamerané na zistenie, či došlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, aká suma bola z tohto titulu odporkyni poskytnutá a aká suma bola reálne navrhovateľovi odporkyňou vrátená. Po vykonanom dokazovaní správne ustálil, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je vzťah spotrebiteľský, je naň potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákon o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a

zároveň nie sú dané žiadne okolnosti stanovené v § 1 ods. 2, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré by aplikáciu tohto zákona vylučovali. Okresný súd následne dôvodne pristúpil ku skúmaniu jednotlivých náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere a k nej pripojených Všeobecných obchodných podmienok s cieľom určiť, či zmluva obsahuje náležitosti predpokladané ust. § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch a následné z uvedených zistení vyvodil príslušné zákonom predpokladané dôsledky.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ nepreukázal, že by predmetná zmluva obsahovala zmluvné dojednanie o ročnej úrokovej sadzbe. Podľa § 4 ods. 2 písm. h/ zmluva o spotrebiteľských úveroch musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať najmä údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Navrhovateľ nepreukázal, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Práve ročná úroková sadzba bola zákonodarcom určená ako podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere s cieľom stanoviť jednotné pravidlá informovania spotrebiteľa o nákladoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom, aby mal spotrebiteľ lepšiu možnosť výberu vhodného úverového produktu porovnaním ponúk viacerých poskytovateľov. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenie mesačnej úrokovej sadzby namiesto ročnej úrokovej sadzby vyžadovanej zákonom nemožno považovať za splnenie podmienok vyžadovaných zákonom, preto správne okresný súd rozhodol, keď dospel k záveru, že predmetný úver možno považovať za úver bezúročný a bezpoplatkov. Pokiaľ ide o poistné vo výške 88,26 eur, odvolací súd má zato, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ v časti požadovaného poistného vo výške 88,26 eur neunesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa obsiahnutej v odvolaní, že v podaní zo dňa 02. 04. 2012 podrobne špecifikoval celý svoj nárok, a to aj nárok na zaplatenie sumy 88,26 eur z titulu poistného, odvolací súd uvádza, že v podaní zo dňa 02. 04. 2012 navrhovateľ nešpecifikoval, ktoré splátky úveru a v akej výške započítal na dlžné poistné, rovnako ako nešpecifikoval a ani nepreukázal, za ktoré poistné obdobia si poistné započítal. Bez podrobnej špecifikácie nároku na poistné v zmysle vyššie naznačených kritérií nemohol súd posúdiť správnosť výpočtu sumy uplatňovanej z titulu dlžného poistného. Pokiaľ ide o nárok na poplatok z omeškania vo výške 33,14 eur, odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu aj v časti, v ktorej zamietol návrh navrhovateľa týkajúci sa zaplatenia uplatňovaného poplatku z omeškania vo výške 33,41eur. Z prejednávanej veci je nesporné, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, preto nie je možné argumentovať ust. § 369 Obchodného zákonníka a pri jej uzatváraní v súvislosti s omeškaním dlžníka platne dojednať poplatok z omeškania (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dojednanie poplatku z omeškania prichádza do úvahy v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka len v prípadoch, v ktorých to výslovne Občiansky zákonník vo forme zákonnej úpravy pripúšťa. Ak teda v tomto prípade došlo k dohode o poplatku z omeškania, jedná sa o dohodu, ktorá je podľa § 39 OZ absolútne neplatná, pretože odporuje zákonu.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že plnenie sumy 579 Eur v splátkach po 50 Eur mesačne (čo z časového hľadiska vychádza na obdobie jedného roka), nezvýhodňuje navrhovateľa takým výrazným spôsobom ako to tvrdí v odvolaní, pretože obdobie jedného roka nie je vzhľadom na výšku dlžnej sumy a sociálnu situáciu odporkyne prezentovanú v ústnom prednese do Zápisnice o pojednávaní konanom na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 04. 05. 2012 neúmerne dlhý čas; navyše ochrana navrhovateľa je daná tým, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky zo strany odporkyne sa stane zročným celý dlh, čo je dôvod na dodržanie platobnej disciplíny zo strany odporkyne a zároveň garancia uspokojenia pohľadávky navrhovateľa v uvedenom časovom horizonte v prípade, že by odporkyňa platobnú disciplínu predsa len nedodržala.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V odvolacom konaní úspešná odporkyňa si však právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (ust. § 151 ods. 1 OSP), preto jej odvolací súd trov odvolacieho konania nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.